

O.Λ.Μ.Ε.

Επιστολή προς τους γονείς

Αγαπητοί γονείς,

Γνωρίζουμε ότι κι εσείς, και προπαντός οι μαθητές μας, δε νιώθετε καθόλου ευτυχείς από την κατάσταση που επικρατεί στην ελληνική εκπαίδευση.

- Γνωρίζετε ότι η «δωρεάν» παιδεία σάς κοστίζει ένα μεγάλο κομμάτι του οικογενειακού προϋπολογισμού.
- Γνωρίζετε ότι υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό αρκετές βδομάδες μετά την έναρξη των μαθημάτων, ότι οι σχολικοί χώροι δεν επαρκούν, ότι η διπλή βάρδια λειτουργίας των σχολείων ταλαιπωρεί ακόμη πολλούς από σας, ενώ παράλληλα ακυρώνονται ή υποβαθμίζονται κρίσιμης κοινωνικής σημασίας θεσμοί όπως η ενισχυτική διδασκαλία και η Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη.
- Γνωρίζετε ότι τα κονδύλια που διαθέτει η πολιτεία για την εκπαίδευση δεν επαρκούν για να λυθούν τα μεγάλα προβλήματα της σχολικής στέγης, της μείωσης του αριθμού μαθητών στα τμήματα, της μη στελέχωσης των σχολείων με το αναγκαίο προσωπικό, του απαράδεκτα υψηλού ποσοστού διαρροής από την υποχρεωτική εκπαίδευση.
- Γνωρίζετε ότι το σημερινό σχολείο είναι αποκομμένο από τη ζωή, ότι υποτάσσεται όλο και πιο πολύ στις δυνάμεις της αγοράς, του κερδώσου Ερμή, ότι τυποποιεί την πληροφορία και κομματιάζει τη γνώση.
- Γνωρίζετε ότι η Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση, η Ειδική Αγωγή, τα Μουσικά και τα Εσπερινά σχολεία βιώνουν την εγκατάλειψη της εκπαιδευτικής πολιτικής.
- Γνωρίζετε ότι τα παιδιά σας τρέχουν ολημερίς από το σχολείο στα διάφορα φροντιστήρια και ξενυχτούν για να αντεπεξέλθουν ή παραιτούνται αποκαμωμένα από ένα βάρος που δεν αντέχουν οι εφηβικοί τους ώμοι, ότι κυνηγούν τη χίμαιρα, την εισαγωγή σε έναν προθάλαμο ανεργίας, για χάρη της οποίας στερούνται την πραγματική μόρφωση, αλλά και τις χαρές της νεανικής ζωής. Και πέρα από όλα αυτά, αντιμετωπίζουν τώρα και το άγχος να επιτύχουν τη βαθμολογική βάση για την εισαγωγή τους στην Γ/βάθμια Εκπαίδευση.

Εμείς οι εκπαιδευτικοί:

- Γνωρίζουμε ότι, αντί να αντιμετωπίζεται αυτή η απαράδεκτη κατάσταση με γενναίες αυξήσεις στις δαπάνες για την παιδεία, μας απειλούν με νομοθετικές ρυθμίσεις - δεσμά της παιδαγωγικής μας ελευθερίας - , που τάχα θα βελτιώσουν το έργο μας. Με αυτές τις ρυθμίσεις επιδιώκουν να μας αναγκάσουν να αντιμετωπίζουμε τους μαθητές μας σαν μηχανές, αδιαφορώντας για τις κοινωνικές αιτίες των προβλημάτων που τους εμποδίζουν να αποδώσουν, αδιαφορώντας για το πώς θα τους βοηθήσουμε πράγματι να μάθουν να σκέπτονται και να ωριμάζουν πνευματικά και ηθικά.
- Γνωρίζουμε ότι η κυβέρνηση, ενάντια στη θέληση και τους αγώνες των εργαζομένων, κλιμακώνει την εφαρμογή μιας αντεργατικής πολιτικής. Καταργεί εργασιακά-ασφαλιστικά δικαιώματα και κατασυκοφαντεί το συνδικαλιστικό κίνημα.
- Γνωρίζουμε ακόμη ότι μας εμπαίζουν στο θέμα των αποδοχών μας. Μας ζητούν διαρκώς κι άλλες θυσίες «για ένα μέλλον καλύτερο», ενώ τα υπερκέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων συνεχώς αυξάνουν και οι σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές των ολίγων και ισχυρών καλά κρατούν.

- Συνειδητοποιούμε, πλέον, όλοι ότι, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις αυτονόητες μεγάλες απαιτήσεις της κοινωνίας, πρέπει να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας, να έχουμε αποδοχές που θα μας εξασφαλίζουν πρόσβαση στα αγαθά της διαρκούς και ραγδαία εμπλουτιζόμενης γνώσης και του πολιτισμού.

Οι καθηγητές και οι καθηγήτριες αποφασίσαμε ότι ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΆΛΛΟ.

Διεκδικούμε το αυτονόητο: αναβάθμιση της εκπαίδευσης και του περιεχομένου της, αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ, Δημόσιο σχολείο για όλα τα παιδιά, παιδαγωγική ελευθερία και αξιοπρεπείς αμοιβές. Κι επειδή άλλος τρόπος δεν υπάρχει, όπως αποδείχτηκε από τα τόσα χρόνια που τα αιτήματά μας αγνοούνται, αποφασίσαμε όλοι μαζί να χρησιμοποιήσουμε το μόνο μέσο που μας έχει απομείνει, τον απεργιακό αγώνα.

Είναι άχαρο σε τούτη την επιστολή μας να σας αναλύσουμε με αριθμούς πώς έχει η κατάσταση. Η ουσία είναι ότι:

- αρνούμαστε συνολικά τη συνέχιση της πολιτικής της λιτότητας, της ακρίβειας και της φορολογικής αφαίμαξης των εργαζομένων
- αρνούμαστε να αποδεχτούμε τη μίζερη αντιμετώπιση της δημόσιας παιδείας από την πολιτεία
- αρνούμαστε να υπορετήσουμε ένα σχολείο που εξοντώνει αντί να μορφώνει

Κι αυτή μας η στάση είναι υπόθεση όλων των εργαζόμενων. Αφορά ως εργαζόμενους ή επαγγελματίες κι εσάς, τους γονείς των μαθητών μας, που πρέπει και σ' αυτό το πεδίο να σταθείτε αλληλέγγυοι στον αγώνα μας.

Δεν απεργούμε μόνο για το μισθό μας. Η κατάσταση της εκπαίδευσης μας πληγώνει και μας ενδιαφέρει εξίσου. Η εργασία μας δεν αφορά κάτι το άψυχο, αλλά τη διαμόρφωση της προσωπικότητας νέων ανθρώπων. Και θέλουμε οι κόποι μας να έχουν αποτέλεσμα.

Θέλουμε να βλέπουμε τους μαθητές μας να αποφοιτούν πιο πλούσιοι σε γνώσεις, κρίση, καλλιέργεια.

Θέλουμε να ολοκληρώνουν τον κύκλο της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και να είναι ολόπλευρα μορφωμένοι.

Θέλουμε ένα σχολείο αντάξιο των προσδοκιών του λαού μας που να αγκαλιάζει όλα τα παιδιά μέχρι τα 18 τους χρόνια, με όλη τη φρεσκάδα της γνώσης και την παιδαγωγική ελευθερία στο εσωτερικό του.

Και βέβαια, θέλουμε, και ως δάσκαλοι των παιδιών σας, αλλά και ως γονείς μαθητών πολλοί από μας, να έχει και πρακτικό αντίκρισμα το απολυτήριο, να είναι διαβατήριο ζωής και εργασίας.

Ξέρουμε ότι κι εμείς δεν είμαστε αλάνθαστοι. Ξέρουμε ότι δεν μας δίνουν τη δυνατότητα να προσφέρουμε πάντοτε όσα κι εσείς κι εμείς θα θέλαμε. Γι' αυτό εξάλλου ανάμεσα στα αιτήματά μας βρίσκεται και η επιμόρφωσή μας. Όμως βρισκόμαστε στην ίδια πλευρά. Η συλλογική επιθυμία μας είναι ίδια με τη δική σας. Σας κοιτάμε με ειλικρίνεια στα μάτια.

Σας καλούμε να σταθείτε στο πλευρό μας και να πορευτούμε μαζί για το καλό της παιδείας και των παιδιών μας.

Η νίκη των εκπαιδευτικών θα είναι νίκη της εκπαίδευσης και ολόκληρης της κοινωνίας.

Οι καθηγητές / καθηγήτριες των παιδιών σας

Νοέμβρης 2005